

k a s p r z a k

WŁODZIMIERZ KASPRZAK

Włodzimierz Kasprzak urodził się w 1957 roku w Warszawie. W 1976 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Reytana, w klasie o profilu matematyczno-fizycznym, a w latach 1976–1981 studiował na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej i uzyskał tytuł magistra inżyniera informatyka. W czasie studiów doktorskich na Politechnice Warszawskiej, w latach 1981–1984, zaczął specjalizować się w zagadnieniach grafiki komputerowej, a później w metodach analizy obrazów cyfrowych. W styczniu 1987 roku obronił na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej rozprawę doktorską *Model systemu rozpoznawania obiektów 3-wymiarowych*, której promotorem był Kazimierz Bieńkowski z Instytutu Informatyki Politechniki Warszawskiej. W maju 1997 roku uzyskał niemiecki tytuł Dr-Ing. w Instytucie Informatyki Wydziału Technicznego Uniwersytetu Erlangen-Norymberga, broniąc rozprawy *Adaptive Erkennung von bewegten Objekten in monokularen Bildfolgen bei Eigenbewegung*, której promotorem był profesor Heinrich Niemann.

Od 1997 roku Włodzimierz Kasprzak jest nauczycielem akademickim w Instytucie Automatyki i Informatyki Stosowanej Politechniki Warszawskiej. W listopadzie 2001 roku, na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych, obronił rozprawę habilitacyjną *Adaptive Computation Methods in Digital Image Sequence Analysis* i uzyskał stopień doktora habilitowanego. Od maja 2005 roku jest profesorem nadzwyczajnym Politechniki Warszawskiej.

W pierwszym okresie pracy zawodowej, obejmującym lata 1981–1996, prowadził prace naukowo-badawcze w wielu instytucjach. Lata 1981–1985 przypadły na studia doktorskie na Politechnice Warszawskiej i roczną służbę wojskową. Swoją rozprawę doktorską zainicjował podczas stażu naukowego w roku akademickim 1983/1984 w Technische Hochschule Darmstadt, w zespole „Graphisch-Interaktive Systeme”. W latach 1986–1989 był pracownikiem naukowym w Instytucie Maszyn Matematycznych, a następnie w Instytucie Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk, gdzie zajmował się implementacją standardu systemów grafiki komputerowej GKS (Graphical Kernel System) i wizualizacją danych 3-wymiarowej tomografii komputerowej.

W 1988 roku jako *post-doc* uzyskał stypendium Fundacji Humboldta w Bonn i odbył staż naukowy w Instytucie Informatyki Uniwersytetu Erlangen-Norymberga. Współpraca z tym ośrodkiem akademickim trwała z przerwami do 1995 roku i ugruntowała jego dorobek badawczy w zakresie technik analizy obrazów cyfrowych, w tym analizy sekwencji obrazów

Słowa kluczowe

- analiza obrazów cyfrowych
- analiza sygnałów
- autonomiczna nawigacja
- percepcja maszynowa
- reprezentacja wiedzy i wnioskowanie
- rozpoznawanie mowy
- rozpoznawanie wzorców
- sztuczna inteligencja

K

z ruchomego pojazdu i rozpoznawania obiektów 3D.

W latach 1995–1996 pracował naukowo w Japonii, w kraju o zaawansowanej technologii. Badania pod kierownictwem profesora Andrzeja Cichockiego w czołowym japońskim instytucie RIKEN, były bardzo owocne i przyczyniły się do rozwoju nowych technologii (metod ślepej separacji sygnałów i adaptacyjnej analizy obrazów), co dało mu wiele satysfakcji.

Drugi zasadniczy okres w dorobku zawodowym Włodzimierza Kasprzaka przypada na lata 1997–2010, czas wzmożonej pracy dydaktycznej, niezbędnej do uzupełnienia osiągnięć w tym zakresie, wymaganych od wykładowcy wyższej uczelni. Obecnie posiada on znaczące osiągnięcia dydaktyczne uhonorowane nagrodą Rektora Politechniki Warszawskiej w 2010 roku. Opracował też autorskie wersje 10 cykli wykładowych wraz ze skryptami i materiałami towarzyszącymi („Programowanie obiektowe”, „Programowanie zdarzeniowe”, „Rozpoznawanie obrazów i sygnałów mowy”, „Principles of Computer Science”, „Image and Speech Recognition”, „Metody sztucznej inteligencji”, „Inteligentne techniki obliczeniowe”, „Wstęp od informatyki”, „Computer Vision”, „Artificial Intelligence”). Obecnie prowadzi głównie wykłady dla studentów zagranicznych na Politechnice Warszawskiej. Od 2000 roku wykłada regularnie 2 przedmioty na studiach anglojęzycznych („Principles of Computer Science”, „Image and Speech Recognition”), a od 2008 roku jest wykładowcą na europejskich studiach magisterskich EMARO, będących kooperacją Politechniki Warszawskiej z uczelniami z Francji i Włoch (prowadzi 3 przedmioty i prace dyplomowe). Jest promotorem 22 dyplomów magisterskich i 38 inżynierskich oraz 1 pracy doktorskiej (i 2 w fazie końcowej).

W tym czasie wyróżnił się też aktywnym udziałem w inicjatywach międzynarodowych Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych

Politechniki Warszawskiej i w badaniach przemysłowych (organizacja seminarium z KIST Seul w 2005 roku i serii workshopów z Vision Project z Erfurtu — RFN w latach 2005–2007, przygotowanie Forum Nauki Polska–Niemcy dla Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2007 roku, współpraca z Keio University w Japonii w latach 2009–2010, kierowanie badaniami przemysłowymi na zlecenie 3 firm w latach 2006–2010, członkostwo w Wydziałowej Komisji ds. Prac Badawczych). Osiągnięcia naukowe Włodzimierza Kasprzaka w 2002 roku zostały uhonorowane nagrodą Ministra Edukacji Narodowej i Sportu. Jego dorobek obejmuje m.in. 4 monografie i książki, 45 artykułów do międzynarodowych czasopism naukowych i 35 w materiałach międzynarodowych konferencji, kierowanie 2 projektami Komitetu Badań Naukowych i Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz uczestnictwo w dalszych 2, kierowanie zadaniami w 2 projektach ramowych Unii Europejskiej i uczestnictwo w dalszych 2).

Włodzimierz Kasprzak posiada też doświadczenie w pracy w sektorze prywatnym. Przez dwa lata (1997–1999) był kierownikiem działu w firmie Festo Sp. z o.o. i zajmował się organizacją komercyjnych szkoleń i dostawą produktów z zakresu technik automatyzacji produkcji. W latach 2002–2008 był profesorem w Warszawskiej Wyższej Szkole Informatyki, gdzie m.in. pełnił funkcję kierownika Zakładu Inżynierii Oprogramowania.

Jest cenionym ekspertem w dziedzinie rozpoznawania obrazów i sygnałów mowy, członkiem towarzystwa ICPR, a aktualnie członkiem władz Towarzystwa Przetwarzania Obrazów. Był uczestnikiem Rad Programowych 4 konferencji międzynarodowych, ekspertem w 2 projektach dotyczących architektury ITS dla Ministerstwa Infrastruktury i Instytutu Badania Dróg i Mostów oraz recenzentem 8 rozpraw doktorskich, w tym 2 zagranicznych, i około 120 artykułów do naukowych czasopism i konferencji międzynarodowych.